

Tomaž Roblek

Sledim plesni energiji, za katero morda upam, da me bo nekam pripeljala!

www.paradaplesa.si, 29. junij 2019

Pozdravljen. Na začetku vsakega intervjuja postavim vprašanje. Kdo si, Tomaž Roblek (naslovna fotografija: Slavko Rajh), in kam si namenjen?

Sem rdečelas fant iz Ljubljane.

... (foto: Tiberiu Marta)

Bližamo se koncu sezone, pa niti ne vem, če je zate res že konec ali se pripravljaš še na baletno tekmovanje, plesni seminar ali kaj podobnega?

Pred kratkim sem izvedel, da bom imel možnost nastopati v predstavah na Tartinijevem trgu v času poletnega baletnega seminarja Dancs Piran, česar se zelo veselim. Seveda vse vabim k obisku kakšne od predstav, ki se bodo v Piranu odvijale julija in avgusta.

Si zadovoljen s sezono, je šla po pričakovanjih ali si si jo zamislil kako drugače?

Mislím, da sem lahko kar zadovoljen, še posebej za možnost nastopanja na odru SNG Maribor.

...

Ali lahko izvemo nekaj o tvojih plesnih začetkih. Kdo te je navdušil za balet in zakaj ravno balet?

S plesom sem se začel ukvarjati v šestem razredu osnovne šole, ko sem se udeležil sprejemnih preizkusov baletne šole na konservatoriju v Ljubljani. Balet sem spoznal prek sošolca v osnovni šoli, ki ga je tudi sam plesal.

...

Si bil poseben fant, ki se je odločil za balet?

Verjetno me je v tistem času posebnega delala le tako nenavadna in s stališča baletnih preferenc – da je treba začeti s šolanjem že bolj mlad, kot sem bil takrat – pozna odločitev za vpis na baletno šolo.

Na FB-ju piše, da živiš v Ljubljani, da si obiskoval gimnazijo Vič v Ljubljani, a vendar si član mariborskega konservatorija za balet. Nam razložiš torej, ali si Ljubljančan na baletnem delu v Mariboru ali kako?

Primarno sem iz Ljubljane, v Maribor pa sem prišel zaradi odločitve za vpis na Fakulteto za arhitekturo v Mariboru, kar je posledično vplivalo tudi na to, da sem se moral prepisati na konservatorij v Maribor.

... (foto: Tiberiu Marta)

Bo balet tvoja prihodnost ali le opcija v življenju? Razloži nam, kje vidiš svojo kariero na področju plesa in zakaj študij arhitekture?

Predvsem lahko rečem samo to, da tako kot se nam plesalcem med plesom pojavi neko začasno zadovoljstvo, ki ga ne moremo pojasniti, tudi svojih ciljev ne znam ovrednotiti. Verjetno sledim tej plesni energiji, za katero morda upam, da me bo nekam pripeljala. Za študij arhitekture, ki me zanima že od malega, pa odkrivam, da je zelo tesno povezan s plesno dinamiko, idejami ob ustvarjanju koreografij in navsezadnje tudi s samo predstavo o prostoru. Mislim, da sta arhitektura in ples zelo usklajeno delujoč par.

Kaj ti jemlje dih v baletni umetnosti, kako jo doživljaš kot plesalec in kot gledalec?

Neopredeljiv, skoraj čarobni moment, ki se zgodi v popolni povezanosti plesalcev v odnosu do glasbe in koreografije, ki ga kdaj začutim tako med samim plesom kot tudi med gledanjem kakovostnih plesov.

V katerih plesnih vlogah pa najbolj uživaš?

Vloge so mi bolj drugotnega pomena, pomembneje se mi zdi, da je glasba kakovostna. Šele takrat lahko v vlogi uživam. Absolutno je največji užitek tudi ugodna interakcija med plesalci, ki je na koncu koncev ključna za to, da lahko uživajo tako plesalci sami kot tudi gledalci.

Kar nekaj izkušenj imaš že z nastopi v plesnih predstavah mariborskega baleta, kajne?

Letos sta mi bili ponujeni dve zelo lepi priložnosti plesnega udejstvovanja, nastop v klasični baletni predstavi Don Kihot in v modernem baletu Cantata. Od samega procesa postavitve koreografije nisem odnesel le plesnih izkušenj, ampak sem imel tudi priložnost spoznati dinamičnost plesnega sveta z različnimi baletnimi plesalci, po kateri sem začel bolj ceniti umetnost baleta.

Kako je biti del teh baletnih oz. plesnih situacij?

Na začetku, ko sem bil soočen s samo priložnostjo, sem bil zelo presenečen nad sabo, vendar se lahko šele zdaj zavedam določenih lepih trenutkov, ki sem jih doživel, predvsem zaradi prijaznega in spodbujevalnega okolja baletnega ansambla v Mariboru, ki mi je zaupal določene vloge, za katere si še sam nisem mogel predstavljati, da so zame sploh realne.

...

So načrti vedno skrbno zarisani ali si človek, ki pusti življenju, da samo obrne tako, kot želi?

Manj kot planiram, bolj sem sproščen, pridejo pa obdobja, ko brez popolne organiziranosti ne gre.

Se udeležuješ tudi tekmovanj? Kaj ti pomenijo? Kako se nanje pripravljaš? Kaj nudijo?

V življenju sem bil prisoten samo na enem baletnem tekmovanju, pa še to je bilo skupinsko. Tekmovanja ti seveda utrujejo samozavest in suverenost nastopanja, vendar te hkrati morda lahko potisnejo od pravega pomena plesne umetnosti.

Kako se ti zdi, da klasični balet v današnjem času drži mesto v poplavi modernih plesnih zvrsti? Kako ti gledaš na njegovo vsebino, ki je skoraj vedno pravljica?

Mislím, da je sodobni človek bolj pripravljen na modernejše plesne zvrsti. Plesna umetnost se mora zato vedno bolj razvijati in usmerjati v sodobnejše tokove. Klasični balet pa je kot pravi fenomen, ki je vzdržal že toliko let, treba zavestno ohranjati, saj nenazadnje služi kot nepogrešljiv del na poti izoblikovanja plesnega nastavka vsakega plesalca.

... (foto: Tiberiu Marta)

Imaš kakšnega svojega idola? In katera je tvoja sanjska vloga in sanjski koreograf ter soplesalec?

Izjemen plesalec klasičnega baleta se mi trenutno zdi **Leonid Sarafanov**. Zelo zanimive so mi tudi koreografije Slovenke **Kjare Starič Wurst**, Slovenca **Gaja Žmavca** in Italijana **Maura Bigonzettija**.

Kaj počneš, kadar ne plešeš? Čemu namenjaš proste trenutke?

Druženju.

Morda veš, kaj je na tebi tako značilnega, da tvoji prijatelji rečejo, ja, to je pa naš Tomaž?

Nepričakovani in nenadni odzivi.

Za konec še zaupaj, kje in s kom boš preživel letošnje poletje in kaj si želiš v prihodnji sezoni?

S prijatelji. Več druženja s prijatelji.